

Mnohí ľudia sa hlásia ku kresťanstvu a o sebe tvrdia, že sú kresťania. Nieкто zdôvodňuje toto tvrdenie tým, že chodí do kostola. Iný tým, že patrí do nejakej kresťanskej cirkvi alebo vstúpil do nejakej organizácie či hnutia, ktoré má v názve slovo "kresťanské" a teda je kresťanom.

Alebo iný hovorí: "Ja som sa narodil v kresťanskej rodine, moji rodičia sú kresťania a tak aj ja som kresťan". Alebo preto, že ho jeho rodičia dali pokrstiť alebo preto, že prevádza rôzne náboženské alebo modlitebné aktivity a mnoho ďalších argumentov, ktoré počúvame od ľudí, ktorí sa považujú za kresťanov.

A vidno aj takýchto: v nedeľu, vyobliekaní, zbožný výraz na tvári, nejaká náboženská kniha pod pazuchou a idúci do kostola. A cez týždeň? ... A toto všetko ľudia robia a sú presvedčení, že tým, že toto konajú, sú, alebo sa stanú, kresťanmi. Vykonávanie týchto činností však človeka neurobí z kresťana. Ale ak toto teda ešte nie je kresťanstvo, tak čo kresťanstvo potom je?

Ako už samotné slovo kresťan, kresťanstvo, naznačuje, toto pomenovanie súvisí s menom Ježiša Krista. Datuje sa, že toto označenie vzniklo v Antióchii (Sýria). Tam prišli Ježišovi učeníci z Izraela a títo všade po svojej ceste rozprávali o svojej viere a rovnako tak aj v Antióchii. Kázali hlavne tu žijúcim Grékom. Títo horlivo počúvali a mnohí z nich uverili a obrátili sa k Ježišovi Kristovi. Založili zbor, pravidelne sa stretávali a vyučovali sa Božiemu Slovu. A Božie Slovo ovplyvnilo každodenný život týchto veriacich, takže oni inak mysleli, hovorili a jednali. Ich život sa zmenil, stali sa inými a to až tak, že ostatní ľudia si to všimli a divili sa aká zmena to u nich nastala. Ich život niesol znaky niečoho nového, novej kvality.

Pretože títo ľudia všade hovorili o Ježišovi Kristovi, hovorili a konali tak, ako on učil a kázal, napodobňovali ho svojim spôsobom života, ostatní si pre nich vymysleli meno "kristovci". Meno "kristovci" pochádza teda od slova "Kristus". Tak boli označovaní ľudia, ktorí verili v Ježiša Krista a žili tak, že ich súčasníci poznali, že žijú podobne ako Ježiš Kristus. A odtiaľ dnešné pomenovanie "kresťan", "kresťanstvo". Toto je, podľa histórie, jedno z možných vysvetlení slova "kresťan", "kresťanstvo".

Iné vysvetlenie sa opiera o akt krstu - o slovo "krst". Tí, ktorí uverili v evanjelium Ježiša Krista na znamenie svojej viery sa dávajú "pokrstiť". Pritom pod biblickým krstom sa rozumie symbolické ponorenie celého veriaceho pod hladinu vody.

Nech je historicky správne ktorékoľvek vysvetlenie slova "kresťan", "kresťanstvo", obe vysvetlenia majú jedno spoločné: Toto pomenovanie súvisí s vierou v Pána Ježiša Krista. Súvisí s vierou v Božieho Syna, Ježiša Krista z Nazareta, ktorý prijal ľudské telo, aby zaplatil za hriech človeka.

Kresťania sa svojim vonkajším vzhľadom ničím nelíšia od iných ľudí. Nenarástli im krídla a aj dážď prší aj Slnko svieti na nich rovnako ako na iných ľuďoch. A predsa! Je tu niečo, podľa čoho ich možno identifikovať.

Je to ich vnútorný postoj. Kresťan uveril, že Boh je a že je živý. Úprimne hľadal a našiel cestu k Bohu a v pokore srdca sa vrátil späť k svojmu Stvoriteľovi. Obracia sa k Bohu ako ku svojmu nebeskému Otcovi. Má k nemu postoj rešpektu a úcty. Má s Bohom živý vzťah. Kresťanstvo je výrazom tohoto postoja.

Kresťanstvo je životný štýl. A to je to, podľa čoho je kresťan najlepšie rozpoznateľný. Kresťan uveril v Ježiša Krista a svojim životom sa snaží naplniť jeho slová a žiť tak, ako žil Ježiš. Biblia - Božie Slovo - je zdrojom jeho poznania a štandardom pre jeho život. U kresťana je zhoda slov a skutkov. Kresťan miluje Ježiša Krista a túto lásku dokumentuje svojim životom.

Reálny, existujúci, žijúci kresťan má nedostatky, chyby a dopúšťa sa omylov. Ale! Má silu vstať a znovu kráčať. Nečerpá zo svojho, nejde vlastnou silou. Zdrojom jeho sily, pokoja, radosti je Ježiš Kristus. Kresťan nie je dokonalý, ale je nasmerovaný, otočený k Ježišovi Kristovi. Kráča s očami upretými na tento cieľ. Nie je dokonalý, ale smeruje k dokonalosti. Smeruje k večnému životu a je otočený tvárou tam, kde je Ježiš Kristus. A to je tretia charakteristika kresťana a kresťanstva.

### 1. Základ kresťanského života

Myslím si, že takmer pre všetko v našom živote potrebujeme nejaký základ. Naše konanie sa musí o niečo opierať. Pri posudzovaní, pri prijímaní nových názorov, pri jednaní s ľuďmi vždy sa

opierame o nejaké normy, vždy vychádzame zo základných predpokladov ktorým dôverujeme, na ktoré sa opierame a na ktoré sa odvolávame, že to tak je. Náš život, náš spoločenský pohyb a vzťah k prirodzenému a nadprirodzenému svetu vychádza práve z toho, čo sme do nášho života prijali ako normu, pravdu, o ktorú sa ďalej opierame, vychádzame z tejto pravdy a dôverujeme jej, že je pravdou bez ohľadu na meniace sa vonkajšie či vnútorné okolnosti. Potrebujeme vychádzať zo správnych predpokladov ako v materiálnom ,tak aj v duchovnom živote, lebo len tak naše úvahy a závery z nich urobené budú v zhode s materiálnou či duchovnou skutočnosťou.

Náš pozemský život je niečo ako stavenie budovy. Tak ako pri stavaní budovy najprv potrebuje položiť dobrý a pevný základ, aby sa budova nezrútila, tak je tomu aj s našim duchovným životom, tak je tomu aj v kresťanstve. Čo je dobrý základ pre budovu, dom, to nám povedia inžinieri-stavbári. Čo je základom kresťanského života o tom nám hovorí Biblia. Človek by mal poznať Bibliu a to bez ohľadu na to, či verí alebo nie. V Biblii máme na rôznych miestach život kresťana prirovnaný k budovaniu alebo stavaniu budovy. Základy sú prvou a najdôležitejšou časťou budovy. Určujú maximálnu výšku a váhu budovy. Slabý základ - slabá a malá budova. Medzi základom a budovou je úzky vzťah. Tak tomu je aj v duchovnom živote. Človek sa nadchne pre krásne myšlienky kresťanstva, ale ak nepoloží základ, jeho duchovná budova sa nakláňa a často aj zrúti. Z nadšenia, zo zápalu ostane často len zrúcanina sľubov, modlitieb, často nesplnených a nedosiahnutých zámerov. A dôvod zlyhania je jeden: je to základ, ktorý nebol položený riadne a nemohol uniesť budovu, ktorá mala byť na ňom postavená.

Čo je Bohom určený základ pre život s nim?

Biblia nám na túto otázku dáva jasnú odpoveď: *"...iný základ nemôže nikto položiť mimo toho, ktorý je položený, ktorým je Ježiš Kristus"*. Ježiš Kristus je základ, základný kameň, ktorý nám pre našu duchovnú stavbu dal sám Boh. Pravý základ kresťanského života je Ježiš Kristus sám - nič iného a nikto iný. Nemôže ním byť žiadny obrad, ceremoniál, filozofia alebo niečo iné, ale len sám Ježiš Kristus. Len on je tou pravou skalou, pravým a skutočným základom a len v ňom a skrze neho je spasenie našich životov. A

len na tomto základe budovaný život je životom s Bohom, Božou stavbou. [Pozri aj článok *Budova kresťanskej viery (Položenie základu)*

,  
*Solas*

číslo 23, jar 2014, str. 28-31.]

### 2. Rozpoznanie falošného základu - značky na bludných cestách

Často prichádzajú za nami ľudia a hovoria nám o potrebe dať si do poriadku náš vzťah s Bohom. To je správna a dobrá pripomienka, užitočné napomenutie. Ide ale o to, čo nám ponúkajú ako správnu cestu, čo nám ponúkajú ako riešenie pre náš život. A pre človeka vyvstáva otázka, ako rozpoznať, či to, čo nám hovoria a ponúkajú, je naozaj tou správnou cestou, ktorá nás naozaj privedie k Bohu. Rozpoznať to môžeme podľa odpovedí na tri nasledovné otázky:

#### 1. *Kto je Ježiš Kristus?*

Biblická odpoveď: Ježiš Kristus je Boh. Stal sa človekom a zomrel na kríži za hriechy ľudstva. Vstal z mŕtvych a je živý.

#### 2. *Čo je Biblia?*

Biblická odpoveď: Je to zapísané Božie slovo. Všetko, čo potrebujeme vedieť o Bohu, o Ježišovi Kristovi, o našej ceste k spáse sa môžeme dozvedieť len a len z Biblie a prostredníctvom nej. Niet iného zdroja.

### 3. *Ako môžeme byť spasení?*

Biblická odpoveď: Spasenie je z milosti, nie zo skutkov. Je to dar. Spasení sme jedine vierou v Ježiša Krista. Z milosti a jedine vierou. Žiaden ľudský skutok nie je dostatočný k tomu, aby sme sa dostali do neba.

Toto sú tri najdôležitejšie otázky a podľa odpovedí na ne sa už dá zorientovať, či ide o biblické spoločenstvo alebo nie. Okrem tohto ľudia zo siekt a kultov tvrdia, že oni sú tí praví a jedine oni majú pravé poznanie a učenie o ceste spasenia. Všetkých ostatných popierajú, znevažujú a odmietajú.

Falošné učenia, spoločnosti, ktoré ponúkajú falošný základ, nesprávnu cestu, vám aspoň na jednu z týchto otázok dajú inú ako uvedenú odpoveď. Môžu popierať božstvo Pána Ježiša Krista a jeho nadprirodzené narodenie z panny. Môžu vám hovoriť, že spasení môžete byť zo skutkov alebo kombináciou milosti a vlastných skutkov. Možno vám budú popierať Bibliu ako Božie slovo a tvrdiť, že Biblia je len ľudské slovo a jedine ich učenie je to správne a pravdivé - alebo, že len ich preklad Biblie je správny.

Budú vás presviedčať, že jedine oni sú tým pravým spoločenstvom (cirkvou), v ktorom nájdete svoje spasenie. Povedané inými slovami: Budú tvrdiť, že ich cirkev (spoločenstvo) je spásonosné. Budú tvrdiť, že v ich cirkvi sú nazhromaždené poklady milosti, z ktorých pre svoje spasenie budete môcť čerpať, ak sa stanete členom ich cirkvi.

Toto sú hlavné značky bludných ciest.

Jediným, Bohom určeným základom pre spasenie človeka je Ježiš Kristus, ktorý sa stal človekom a zomrel za naše hriechy. Vierou v neho môžeme dosiahnuť odpustenie našich hriechov a byť spasený tak, ako nám o tom dáva výpoveď Biblia, ktorá je zapísaným Božím slovom.

Vytvorené dňa:

Upravené dňa: 27. 6. 2014.